

Dünya'nın Tüm Devrimci Teşkilatlarına Mektup

1. Unsur: Barbarlığa Yürüyüş

Çürümekte olan kapitalizm, insanlığın çevresini imha etmektedir. Küresel proletaryayı git gide daha vahşice sömürmekte ve güncel olarak 400 milyon kişiyi imalattan dışlamaktadır; bu yedek iş gücü her ekonomik krizde büyümektedir.

Emperyalist çağ, harpten ayrılmaz. Küresel burjuvazinin bir "imparatorluğu" diye bir şey yoktur, küresel bir süper emperyalizm mevcut değildir; beynelmil kapitalist teşkilatların diktatörlüğü (OECD, IMF, Dünya Bankası, DTÖ...) yoktur. Küresel burjuvazinin her milli bölümü ekonomik büyüme zayıflarken kendi kapitalist gruplarına sübvansiyonları veya küresel kapitalizmin anarşik yapısını derinleştiren korumacı tedbirleri arttırmaktadır. Devletler arası teşkilatlar parçalanacak veya çökecektir. Küresel burjuvazinin arkaik devletler arasında aşılabilir bölünmeleri, şayet kapitalizm devrilmezse, kaçınılmaz bir şekilde büyük emperyalist kuvvetler arasında, muhtemelen Amerika Birleşik Devletleri ve Çin arasında, yeni ihtilafırlara yol açacaktır.

Emperyalistler arası rekabet kıvılcıkça her bir burjuvazi askeri potansiyelini kuvvetlendirmekte, milliyetçiliğini yükseltmekte ve muhtemel ihtilafırlara hazırlanmaktadır. Askeri bütçeler diğer bütçe kalemlerine dayatılan sınırları aşan bir süratte artmaktadır.

Amerikan emperyalizmi üstünlüğünü muhafaza etmek istemektedir. Amerika Birleşik Devletleri, açık bir şekilde Venezuela hükümetini devirmeye çalışmakta ve Rusya, Kuzey Kore, Küba ile İran'a abluka uygulamaktadır. Önderliklerinde, NATO Avrupa'da tatbikatları arttırmış ve iki yeni devlete genişlemiştir (İsveç, Finlandiya). Avustralya ve Birleşik Krallık ile Amerika Birleşik Devletleri alan Hint Pasifik bölgesinde doğrudan Çin'i hedef yeni bir askeri ittifak oluşturmuşlardır (AUKUS). Amerika Birleşik Devletleri ve müttefikleri, İsrail'i istihbarat, finansal ve askeri açılardan desteklemektedirler.

Genç ve dinamik olan Çin emperyalizmi, dünyanın eski paylaşımını sorgulamaktadır. Çin, fosil enerji ve mineral kaynaklar için diğer kuvvetler ile rekabet halindedir, küresel deniz mahsullerini yağmalamaktadır, Afrika'da ekilebilir araziler satın almaktadır, başka ülkelere askeri üsler kurmaya başlamaktadır... Çinli

burjuvazi Tibet ile Sincan'ı sömürgeleştirmekte ve Japonya, Vietnam ile Tayvan'a karşı saldırgan bir tavır almaktadır.

Rus emperyalizmi, batıda Almanya'nın ve tüm hudutlarında Amerika Birleşik Devletleri'nin baskısına Çin'e dayanarak mukavemet etmektedir. Rusya, Çeçenistan'ı demir bir yumrukle kontrolü altında tutmakta, Ukrayna, Gürcistan ve Moldavya'nın bir kısmını işgal etmiş bulunmaktadır. Suriye ve Libya'da açıkça müdahalelerde bulunmaktadır. Mali'de, Orta Afrika'da, Sudan'da... maden zenginliklerini Fransız emperyalizminin aleyhine yağmalamaktadır. Küçük bloku ile (CSTO), müşteri askeri tatbikatları arttırmaktadır, ki bunlar sıklıkla İran ve Kore'yi de dahil etmektedir.

Diğer devletlerin ekseriyeti bu kutuplar etrafında konumlanmaktadır; fakat ittifaklar nihai değildir. Bu etki oyununda halklar, bilhassa en zayıf ülkelerin halkları pazarlık kozu ya da daha da kötüsü, birinin ya da diğerinin yağma ve kuvvet kapasitesini denemek için bir bölgede başka bir şey olmayacaktır.

Rekabete, militarizmin ihtiyaçlarına veya yüksek enflasyona karşı, burjuvazilerin ekseriyeti vermiş oldukları toplumsal tavizlerden vazgeçmektedirler. Baskın sınıf, sistematik bir biçimde ecnebi aleyhtarlığına ve dinciliğe başvurmakta ve söküp alınmış oldukları yerlerde demokratik hürriyetleri kısıtlamaktadır. En demokratik emperyalist merkezlerde dahi yeniden Bonapartist veya faşist seçenekleri göz önüne almaktadır.

2. Unsur: Yönetim Krizi

Bu, proletaryanın toplumsal ihtilal için, iktidarı ele geçirmek için mücadelesini gündeme almaktadır ki bu, çürümekte olan kapitalizmden küresel sosyalizme geçiş için yegane yoldur. Fakat bu mücadeleyi yönetecek kitlesel bir işçi enternasyonalı artık mevcut değildir: İşçi Enternasyonalı 1914 senesinde önde gelen partileri Birinci Cihan Harbi esnasında kendi burjuvazilerine hizalandıklarında ("milli birlik") iflas etmiştir, onun yerine geçmesi icap eden Komünist Enternasyonal ise proletaryayı bölmek için her şeyi yapararak Almanya'da faşizmin zaferini kolaylaştırmıştır. Bunun ardından tamamen bürokratikleşmiş bir halde, faşizm karşıtı veya demokratik olduğu söylenen burjuvazi ile ittifakı ("halk cephesi") kabul etmiş ve İspanya'da ihtilale mani olmuştur.

Sürekli Devrim Kolektifi

Türkiye ve Kuzey Kürdistan Sensiyonu

**Enternasyonal Komünist
İşçi Birliği**

www.patronsuzdunya.com
www.revolucionpermanente.com/turk/



Kolektifa Şoreşa Daîmî

Sektora wê ya Tirkîye û Bakurê Kürdistanê:

**Lîga Karkerên
Komünist a Navneteweyî**

www.patronsuzdunya.com
www.revolucionpermanente.com/kurdi/



Dünya'nın Tüm Devrimci Teşkilatlarına Mektup

Doğu Almanya'nın Alman burjuvazisine aktarılması, Rusya'da, Çin'de ve Vietnam'da iktidarı gasp etmiş ve imtiyazlı bürokrasi tarafından kapitalizmin geri getirilmesi, küresel işçi hareketini fırsatçılığa ve burjuva devletle bütünlüğe savarmıştır.

Sınıf mücadelesi bu sebeple son bulmamıştır, fakat toplumsal ve siyasi kazanımların müdafaası, sömürü ve baskıya karşı mukavemet her adımda (ezilen ülkelerin ekseriyetinde, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin'de burjuvazinin bir siyasi fraksiyonunun elinde olan) sendikalar bürokrasilerin ve ya çok eski ("işçi", "sosyalist", "komünist") ya da daha yeni (Brezilya'da PT, Yunanistan'da Syriza, İspanya'da Podemos, Almanya'da DL, Fransa'da LFI...) işçi burjuva partilerin sınıf işbirliği karşı karşıya kalmaktadır.

İkinci Cihan Harbi'ni takip eden sermaye birikimi sürecinde, reformist partiler (burjuva bir siyaset güden fakat işçi sınıfından çıkmış olan partiler) ve sendikalar yönetimler, işçi sınıfının söküldüğü demokratik ve ekonomik tavizlerin kendileri sayesinde olduğunu iddia etmişlerdir. Günümüzde işçi burjuva partiler, iktidara geldiklerinde sadece kemeri sıkma, militarizm ve göçün kısıtlanmasını teklif edebilmektedirler. Sendikalar bürokrasiler, "kendini" burjuvazilerine zarar vermemek için talepleri ılımlı hale getirmekte ve mücadeleleri frenlemektedirler, bunu da işten çıkarmalara ve toplumsal gerilemelere iştirak etmedikleri vakit yapmaktadırlar.

3. Unsur: Kürselleşme Karşıtlığıyla Barışçılığın Çıkması

1930'lu senelerin dejenere olmuş SSCB'si, Komünist Enternasyonal'i sosyal-vatanseverlikle batırmakla meşgulken aynı zamanda "barış için ve faşizme karşı" beynelmül konferanslar başlatmıştı (Amsterdam-Pleyel hareketi...). Komünist Enternasyonal'in feshedilmesinin ve "soğuk savaş" dönüm noktasının ardından, SSCB bürokrasisi bu tarz gevize olduğu kadar kuvvetsiz olan barışçıl inisiyatiflerin sayısını arttırmıştır (1947 senesinde küresel gençlik festivali, 1948 senesinde barış için küresel kongre, 1950 senesinde Stockholm çağrısı...).

Aynı çizgide 2001 senesinde başlatılan Küresel Sosyal Forum, bir yandan Hıristiyan kiliseler, ekolojist partiler ve burjuva hükümetler (bilhassa Brezilya'nın halk cephesi hükümeti), diğer yandan da sendikalar bürokrasiler, reformist partiler ve merkezci (lafta ihtilalci, fiyiyatta reformist) teşkilatlar arasında bir tür beynelmül halk cephesiydi. KSF, kürselleşmeye, finans ve neoliberalizme karşı çıkıyor, işçi partilerinin ifadesini yasaklıyor, burjuva devletlerin var olmalarını savunuyor ve korumacılığı tavsiye ediyordu. Bu KSF, kayıtsızlık ortasında 2021 senesinde yok olmuştur. Yirmi sene boyunca, sadece kapitalizmin tarihi krizine ihtilalci ve sosyalist bir çözüm bulunmasına mani olmaya, ihtilalci bir işçi enternasyonalinin inşasını geciktirmeye yardımcıdır.

Daha mütevazı boyutta, 2023 ve 2024 senelerinde Milan kentinde (Rusya ile Ukrayna'yı, İsrail ile

Filistin'i aynı seviyede ele alan, İtalya'da CGIL sendikalar bürokrasisi önünde boyun eğen) Lotta Comunista sektör arafından tertip edilen iki beynelmül konferans, hiçbir hedef olmadan anarşistleri, göçmenleri ve merkezçileri bir araya getirmişti. LC, işin başından her türlü müsterek ihtilalci mücadeleyi reddetmiştir. Bu iki toplantı, sadece proleterleri aldatmaya ve proletaryanın yönetim krizinin çözümünü ertelemeye yardımcıdır.

Tüm dünyanın proleter ihtilalcilerini, komünist program temelinde müsterek bir şekilde hareket ettirmek için bir araya getirmek acildir!

1. Eksten: Emperyalizme ve Militarizme Karşı, İhtilalci Mağlubiyetçilik!

30 sene geç kalmış olarak birçok "Troçkist" akım, Rusya veya Çin'in hâlâ işçi devletleri olduklarına inanmaktadır, onlara göre bu da Uygur'lara yapılan baskıyı, Tayvan'a karşı tehditleri ve Ukrayna'nın istilasını haklı çıkarmaktadır.

Küçük burjuva hareketler, kitlelere şiddet karşıtlığı ve barışçılık vaatleri vermektedirler; onlara göre kentlerin ve kırsalların sömürülenleri silahsız kalmalıdır halbuki sömürülenler ve mafyacılar silah tekeline sahiptir.

Sosyal-emperyalist partiler sömürülenleri kendi aç gözlü ve vahşi burjuvazilerine tabi bırakmayı denemektedirler.

İşçi sınıfı kendi yöntemleriyle askeri tırmanışa, cihan harbine ilerleyişe, tüm emperyalist bloklara ve militarizme karşı çıkmalıdır:

emperyalist ülkelerin (ABD, AB, Çin, Japonya, Birleşik Krallık...) korumacılığına hayır,

askeri bütçelere karşı birleşik işçi cephesi, askeri harcamalara hiçbir işçi partisi rey vermesin,

emperyalist orduların nükleer, kimyevi ve biyolojik silahları şartsız bir biçimde emekçilerin kontrolünde imha edilsin,

casusluk ve imha amaçlı bilimsel araştırmaların sonlandırılınsın,

tüm kapitalist silah şirketlerine emekçilerin kontrolünde el kovalansın,

ecnebi ülkelerdeki tüm üsler kapatılınsın ve tüm donanmalar beynelmül sulardan veya diğer devletlerin sularından çekilsin,

gizli diplomasiye son, bütün emperyalist askeri ittifaklar lağvedilsin, askere çağrılanlar için demokratik haklar tesis edilsin,

devamlı ordunun yerine şirketlerle, fakir mahallelerle, köylerle, üniversitelerle ayrılmaz bağı olan bir milis gelsin.

2. Eksten: Çevreyi Korumak İçin Sermayeye El Kovalansın!

Çürümekte olan kapitalizm, insanlığın çevresini iklimsel ısınmayla, biyolojik çeşitlilik kaybıyla, bir çok kirlilikle, ekilebilir arazilerin bozulmasıyla, suyun nadirleşmesiyle bozmaktadır.

Dünyanın devletler arası bölünmesi, iklimsel



ısnmayla mücadeleyi neredeyse imkansız kılmaktadır. "Yeşil kapitalizm", beynelmilel konferanslar, suni bir şekilde sözde piyasaların oluşturulması (karbon fiyatı), tüketicilere suçluluk duygusu yüklenmesi... sadece teselliye yarar. Yeşilde boyanmış korumacılık, "küçülme", teknik ilerlemenin reddi, ütöpik bir şekilde birbirlerinden kopuk, uzun süreli ve zahmetli emeğe dayanan zira-i ve zanaatkarlık topluluklarına dönüş gericidir.

Ekoloji, çevreci siyasi partilere emanet edilemeyecek kadar ciddi bir husustur. Bu "ekolojistler" en iyi durumda doğuşlarında küçük burjuvadır, fakat kapitalist devlete yerleştiklerinde kapitalist olurlar. İktidara geldiklerinde, en ciddi çevre sorunlarına dair kuvvetsiz kalmaktadırlar. Genelde, karşı devrimi, yok edici güçleri ve çevre kirliliğini kuvvetlendiren militarizmi onaylarlar.

Çevresel sorunları çözmek için, fosil enerjilerin son bulması için (şist, kömür, petrol, doğal gaz) ve aynı zamanda cereyan şebekelerinin otomatikleşmeleri ve kıtalar arası birbirlerine bağlanmaları için sermayeye el koymak, hudutları kaldırmak, imalatı demokratik bir şekilde tanımlamak icap eder, ki bunun yolu da proleter ihtilalden ve küresel sosyalist federasyonun kurulmasından geçer. Küresel sosyalist ihtilalin geç kalınmadan muzaffer olması için, en kısa zamanda dünya proletaryasının yönetim krizini çözmek lazımdır.

3. Eksen: Sendikal Bürokrasiler Karşı, Sendikal Bağımsızlık ve Sınıf Mücadelesi!

İşçi saflarının bölünmesine ve ecnebi aleyhtarlığına mani olabilmek için, bütün emekçiler ve öğrenciler için seyahat ve ikamet hürriyeti hakkıyla her devlet dahilinde tüm emekçiler için hak eşitliğini talep etmek icap eder. İşsizliğe engel olabilmek için, maaşlar düşmeden mesai süresinin azaltılmasına dayatmak, emekçilerin kontrolünde büyük şantiyelere girişmek ve "işgücü piyasasının" sonunu getirip ekonomiyi kolektif-
leştirmek gerekir. Toplu işten çıkarmalara karşı gelebilmek için çalışan sayısında işçi kontrolünü dayatmak ve büyük kapitalist gruplara el koymak icap eder.

Burjuva devletin sosyal kazanımları hedef alan bir taarruzuna karşı, enflasyona karşı, bir darbeye karşı... işçi sınıfı genel grev yani zafere dek hep beraber grev yolunu takip etmelidir. Bu mesele, 2023 senesinde Büyük Britanya ve Fransa'da, 2024 senesinde Arjantin ve Bangladeş'te gündeme gelmiştir.

Reformist partiler ile merkezci teşkilatların yardım ettikleri sendikal bürokrasiler, burjuva hükümetleriyle saldırıları müzakere ederek, birbirinden ayrı veya bir günle sınırlı grev çağrılarında bulunarak, burjuva parlamentoya itimat veya gelecek seçimlere umut vaatları vererek, emekçileri polise karşı silahsız bırakarak genel greve mani olmuşlardır.

Goşistler, sendikalardan bürokrasileşmiş ve işbirlikçi oldukları bahanesiyle ayrı durmakta; merkezci sendikal aygıtlar karşısında boyun eğmekte ve onlarla bütünleşme eğilimine girmektedirler. Hepsî, sendikaları yozlaşmış bürokrasilerin eline bırakmaktadır.

Proletaryanın, her devlette ihtilalci bir işçi partisi, kitlesel sendikalarda işçi mücadelesi bölümleri kurmaya yardımcı olacak bir ihtilalci işçi enternasyonaline ihtiyacı vardır:

Burjuvazi tarafından yozlaştırılmış aygıtlarla daima mücadele edecek;

En geniş dahili demokrasiye talep edecek (tabanın rey vermesi, eğilim hakkı...);

zamanı geldiğinde genel grev için mücadele edecek;

Kitlesel sendikalarda daima burjuvazi tarafından yozlaştırılan aygıtların karşısına çıkacak, sendikaların patronlardan, burjuva devletten, her türlü burjuva partiden bağımsızlığı için mücadele edecek;

Toplumsal mücadelelerin emekçilerin kendileri tarafından kontrol edilmelerine (genel asambleler, komitelerin seçilmeleri ve merkezleştirilmeleri) yardımcı olacak.

4. Eksen: Azınlıkların ve Ezilen Halkların Müdafaaları, Proletaryanın Hegemonyası!

19. asrın ortasında ortaya çıkışından beri komünizm, proleter sınıfın mücadelesiyle kadınların hürleşmesi ve ezilen halkların müdafaalarını (Amerika Birleşik Devletleri'nde köleliğe karşı, Polonya ve İrlanda'nın istiklali için...) birleştirmiştir. 20. asırda ihtilalci komünistler tarafsız değildiler: kadınların eşitliğinden, ezilen milli azınlıkların ayrımla haklarından, sömür-gelerin kayıtsız şartsız bağımsızlıklarından yana, siyonizm ve Filistin'in sömürgeleştirilmesine karşı tavır almışlardır. Günümüzde, proleter enternasyonalizmin meşalesini tekrar kaldırmak gerekir, bilhassa:

Ukrayna'nın ayrı bir devlet haklarını reddetme bahanesi için faşist bir rejim olduğunu iddia eden Rus burjuva devleti tarafından Ukrayna'nın istilasına karşı, ihtilal emperyalist kuvvetler arası bir harbe dönüşmediği süreç;

Gazze'de soykırıma devam eden, Filistin'i istila ve imha eden, Batı Şeria'da toprak gasbı yapan, Filistin'in sömürgeleştirilmesine dayalı siyonist devlete karşı.

Filistin topraklarında işgal ve fetih ordusu İsraildir. Ukrayna topraklarında, işgal ve fetih ordusu Rüstür. İhtilalci komünistlerin, siyonizm ve Rus emperyalizmiyle suç ortağı küçük burjuva barışçılığı ile hiçbir alakaları yoktur. Ezilen halkların kendilerini ezene karşı silahlanma haklarını tanırlar.

Bu, hiçbir şekilde tehdit edilen devletlerin güncel hükümetlerini (işçi karşıtı, şoven; Amerikan emperyalizmine satılmış Zelenski hükümeti gibi) veya ezilen halkların hareketlerinin yönetimlerini (komünizm karşıtı, dinci, günümüzde gerici Katar; İran ve Türkiye rejimleriyle ilişkili; geçmişte Filistin'in kurtuluşu için mücadele ettiğinde FKÖ'ye karşı İsrail tarafından kullanılan Gazze'deki Hamas hükümeti gibi) destekleme manasına gelmez.

Kadın ve erkek emekçiler, burjuvazinin hiçbir kliğine itimat edemezler. Kapitalizmin düşüş çağında



burjuvazi, ihtilalci bir mücadele yönetemez. Ukrayna'yı kurtarmak için Ukraynalı burjuvaziden kurtulmak, Rusya ve bütün Avrupa'nın emekçilerine hitap etmek lazımdır. Filistin'i kurtarmak için Filistinli burjuvaziden kurtulmak, (İsrail'e istihbarat sağlayan, onu finanse eden ve silahlandıran) Batılı emperyalist devletlerin proleterlerine hitap etmek ve (Arap, Kürt, Fars, Türk, Yahudi... olsun) Orta Doğu emekçilerini seferber etmek icap eder. Buna sadece bir komünist enternasyonalde toplanmış işçi sınıfından gelen partiler muktedirdir:

5. Eksen: Parlamenterist yanılısamalara ve Halk Cephelerine Karşı, Emekçi İktidarı!

İşçi sınıfı, tahsiline devam eden gençlik, ara sınıflar ve ezilen kitleler içindeki burjuvazi etkenleri onları kaderlerinin seçimlere, referandumlara, kurucu meclislere, parlamenter kombinasyonlara, vaziyete göre "emperyalizm karşıtı", "faşizm karşıtı", "demokratik", "millî" veya "çevreci" olarak sunulan burjuvazinin şu veya bu kanadıyla ittifaka bağlı olduğuna inandırmaktadır.

Emperyalizm çağına, kapitalizmin düşüş çağına sürekli devrim stratejisi karşılık gelir. Millî, demokratik, sosyal, ekonomik... talepler vazgeçilmezdir fakat sadece proletaryanın yönettiği bir ihtilal ile teminat altına alınabilirler.

Yegane ilerici sınıf işçi sınıfıdır. Alelade zamanlarda ekonomik, ideolojik ve siyasi olarak tüm sınıflar üzerinde baskın olan burjuvaziyi sadece tüm sömürülere ve bütün baskınlıklara karşı mücadelenin başına

geçerek yenebilir. Hegemonya için mücadele, seçimlere ihtilalci iştirakten, silahlı isyandan (işçi sınıfının ekseriyeti Sovyetler vasıtasıyla iktidara gelmek istediğinde), genel grevden, faşizme karşı fiziki birleşik işçi cephesinden, vs. geçer.

21. asırda komünist strateji, bir Bonapart'a veya ulu kurtarıcıya her türlü hizalanmayı, burjuva partilerle her türlü ittifakı, bir burjuva adaya veya partiye her türlü reyî dışlar. Emekçilerin hürleşmesi, emekçilerin kendi eseri olacaktır!

İhtilalci bir işçi enternasyonalinin ilk aşaması olan komünist program temelinde (merkezileştirilmiş ve demokratik) bir enternasyonal teşkilat kapsamında birleşmeyi hazırlamak maksadıyla bütün ülkelerin ihtilalci komünist gruplarına, bölümlerine, eğilimlerine ve teşkilatlarına, bu dört program ekseninde genel bir anlaşma temelinde şunları teklif ediyoruz:

küresel sınıf mücadelesinin önde gelen meselelerine dair müşterek beynelmil beyannameler (Lübnan'ın istilasından ve Gazze'deki soykırımdan başlayarak),

konferanslara, kongrelere, eğitim kamplarına karşılıklı davetler,

hemfikir teşkilatların mevcut oldukları her ülkede müşterek eylemler,

ihtilalci stratejinin temel meselelerine dair tezler hazırlanması...

18 kasım 2024



Sürekli Devrim Kolektifi Kolektîfa Şoreşa Daîmî

Seksiyonlarımız / Sektorên me:

Enternasyonal Komünist İşçi Birliği

(Türkiye ve Kuzey Kurdistan)

Lîga Karkerên Komunîst a Navneteweyî

(Türkiye û Bakurê Kurdistanê)

Gruppe Klassenkampf

(Avusturya)

Octubre Rojo

(Arjantin/Arjentin)

Internaciema Kolektivista Cirklo

(İspanyol Devleti/Dewleta Spanî)

Groupe Marxiste Internationaliste

(Fransa)